

Listening Post Göteborg 2017

Tio personer deltog och det var 6 kvinnor och 4 män i åldrar mellan 27 och 70.

Delande av aktuella erfarenheter

Situationen i Sverige och världen upplevdes som svåröverskådlig och präglad av oro, rädsla och osäkerhet. Man uppfattade också institutioner, företag och organisationer som ängsliga och upptagna med kontroll i form av uppföljningar, återkopplingar och undersökningar för att ge åtminstone ett intryck av att veta vad som pågår. Man "känner inte igen Sverige" och undrar vem som leder och vad som är korrekta fakta bland alla åsikter som florerar i olika media - "det är ett heltidsjobb att vara medborgare". Ett uttryck som förekom var att vi lever i "möjlighetsoptimerarnas land" där pressen på individen blir att välja men där det glömts att välja bort eller till och med att lida och sakna snarare än att trösta sig med konsumtion av varor eller information.

Gränsen mellan "innanför och utanför" beskrevs som ansatt både på personlig nivå och i samhället. Personer lockas att stänga in sig i sin "bubbla" och tappa kontakten med det som sker runtom - samtidigt som man då kunde undra "var tog mina känslor vägen? - de som faktiskt var mina" och tyngas av ansvaret för sina val att lyckas enligt yttre kriterier. Samhället uppfattades inte som en hjälp att avgöra om man gjorde gott eller ont i sin medborgarroll - att arbeta som volontär i sammanhang utanför de sedvanliga institutionerna beskrevs däremot som meningsfullt och hoppfullt. Bland många unga finns en stark medvetenhet om och engagemang för att vilja ändra och påverka. En erfarenhet som avslutade mötet var en deltagare som uttryckte ett "Tack" för arbetet i mötet - och fick bifall av flera i detta.

Sökande efter centrala teman

Ansvar: Man undrade över sitt ansvar som medborgare och beskrev lockelsen att stänga in sig i sin bubbla med risk att inte kunna lita på sina sinnen eller att drunkna i "mediabruset" om man försöker ta in allt som förekommer. Det är då inte lätt för

den enskilde att avgöra vad som är sant och falskt eller gott eller ont

Känslomässigt uttryckte man oro, osäkerhet och sökande som person medan man beskrev samhällsfunktioner som ängsliga och närmast handlingsförlamade när det gäller att formulera något som beskriver vad som försiggår - på ett realistiskt sätt.

Det fanns ett sökande efter tillhörighet - något att solidarisera sig med och finna mening i. Mest meningsfullt tycktes volontärarbete vara även om det nämndes viktiga verksamheter som hamnat i "mediaskugga" och därför inte var så lätta att se eller förhålla sig till.

Medias roll beskrevs kritiskt som mer åsikter än ideologi och mer opinioner än kritisk granskning. Om media bestämmer agendan kan man som medborgare missa viktiga skeenden bakom eller vid sidan av rubrikerna.

Solidaritet	Individualisering
Engagemang	Uppgivenhet

Hypoteser

Man befinner sig i ett "väntrum" där man bedöms efter sin utsida och kan därför bli osäker på eller förlorar kontakten med sin insida - sina egna tankar och känslor. Man vet väl vem man är intressant - och ointressant - för på marknaden men det man väntar på är svaret på frågan: "Vem är intresserad av mig?" d.v.s. inte som konsument utan som medborgare i ett sammanhang.

Det är svårt att som medborgare se vad man kan engagera sig i och vara solidarisk med. Samhället uppfattas inte som en stabil "ram" att investera i och då blir det snarare som om man förlorar något av sig själv när man söker mening och sammanhang i något som är större än en själv.

Man upplever världen som en dokusåpa med det tyckande som t.ex. florerar i sociala medier. Eftersom det är mer

emotionellt än sakligt längtar man efter en klassisk saga som kan berätta med ett existentiellt djup som man saknar. Följden blir att man är mer deltagare i ett evenemang än medborgare i ett samhälle

Individualismen är mycket stark och ett utslag av kamp/flykt(split- vinna/försvinna) som grunden i vårt samhälle. Den enskilde hyser oro, rädsla, och tom uppgivenhet över alla val man måste göra, det är bara upp till mig själv om mitt liv blir lyckat eller ej.

Detta leder till att :

- Populistiskt (auktoritärt) ledarskap i politik och institutioner ses som ett rimligt alternativ för allt fler
- Solidaritet visar man som följd av ett individuellt ställningstagande inte som en självklarhet som präglar vårt samhälle
- Det blir lättare att säga ”- det är inte mitt ansvar”, istället för att fråga - ” - vad kan *jag* göra?”
- Företag och institutioner blir ängsliga att inte bli valda och vill jämnt undersöka - mäta vad vi tycker om dem
- Ängsligheten blir till genom att vi ständigt blir betraktad och värderad av andra, snarare än att satsa på att samlas och agera runt saker som är viktiga att ändra på
- Säkerhetsindustrin, skall råda bot på ensamheten och få oss att känna oss trygga; såsom insamling av alla våra rörelser på internet, kameror, övervakning
- Även om vi klarar att hjälpa andra i det lilla finns vanmakt i de stora frågorna såsom miljön, storpolitik, krigens följder mm
- Folkrörelser som tidigare bar många gemenskaps- och solidaritetsfrågor är inte längre bärande i Sverige